

sastojnikoju: sawołaj tych žekalcherow a daj jim to myto, a sachopj wot tych hlédnych až k tym přednym.

A gaž te hokoło jadanastejet šchtundy najmėte pschizochu, dostachu woni kuždy swoj krosch.

Gaž pak te předne pschizochu, mėnachu woni, až by wėzej dostanuli, ale tež woni dostachu kuždy po kroschu.

Gaž jen dostali bėchu, warzachu woni pscheschimo tomu gospodaroju,

A zachu: te hlédne su jano jadnu šchtundu žekali, a ty by jich nam rownych hužnyk, lenž my togo dnä schěžkoscz a byzu našli smy.

Won pak wotgroni a začcho k jadnomu mjasu nimi: moj pschijaschel, ja tebe schiwdu nezynim, toli nejby se se mnu sjadnał wo jaden krosch?

Wejmij to twojo a žij pschejz; ja zu pak tomu hlédnemu dašč rowno ako tebe.

Abo nejso mě pschiwwane we tom mojom zyniš, zož ja zu? abo jo twojo wošo ške, až ja tak dobry som?

Tak budu te předne te hlédne, a te hlédne te předne bysch; pscheto wele jo powołanych, ale mašo huswolonych.

Dajšcho nam l. p! stogo š. evangelia pschemyšliš: Jaden stwořaki možny troscht sa kschesczianške burske luže pschi jich miji a žėle na semji.

- I. Wono jo tak Boža wola.
- II. Druge maju hishczi wėzej proze a žėla.
- III. Žich žėlo nedej podermo bysch.
- IV. Wono nedej nimerne warnowasch.

Gaž my togodla l. p! jaden stwořaki možny troscht sa kschesczianške burske luže pschi jich prozy a žėla na semji pschemyšliš zomy, ga jo